

Kiedyś na Ziemi żyły stonogi wielkości samochodów

1 marca 2022

W czasach prehistorycznych na powierzchni Ziemi chodziło wiele dziwnych stworzeń. Na przykład w karbonie, czyli około 100 milionów lat przed pojawieniem się dinozaurów, na terenie Wielkiej Brytanii, odkryto gigantyczne skolopendry.

Naukowcy dokonali zdumiewającego odkrycia na odcinku wybrzeża północno-wschodniej Anglii, w okolicach dzisiejszego Northumberland. Skamielina licząca 326 milionów lat jest śladami największej stonogi, jaką kiedykolwiek znaleziono. Szacowano, że ma około 2,7 metra długości, czyli tyle ile wynosi długość typowego samochodu.

Szczątki należą do wymarłego rodzaju krocionogów stawonogów, Arthropleura, i podnoszą tę klasę stworzeń do rangi największych znanych bezkręgowców wszechczasów. Jednak odkrycie, pierwotnie dokonane w 2018 roku, było przypadkowe. Jeden z głazów spadł, roztrzaskał się i pięknie odsłonił skamielinę, którą jeden z naukowców przypadkowo zauważył podczas spaceru. Skamielina jest tak duża, że trzeba było zabrały się aż cztery osoby, aby ją wnieść na klif. Wielkość znalezionej fragmentu skamieniałości wynosi 75 centymetrów, chociaż w rzeczywistości stonoga byłaby znacznie większa.

Oprócz tego, że jest rekordzistą, ta skamielina pozwala ekspertom dowiedzieć się więcej o starożytnych stonogach. W okresie karbońskim Wielka Brytania miała znajdować się blisko równika, co jest zgodne z wcześniejszymi znaleziskami Arthropleura. Jednak typ lokalizacji – otwarte siedlisko leśne w pobliżu wybrzeża – jest inny. Dwie poprzednie tego typu skamieniałości Arthropleura znalezione do tej pory zostały

znalezione w Niemczech, były znacznie mniejsze. Te wcześniejsze odkrycia sugerowały również, że bezkręgowce miały tendencję do życia wokół torfowisk węglowych, rozległych obszarów o wysokiej biomasie, które akumulowały się w postaci torfu, gdy obumarły, ostatecznie zamieniając się w węgiel.

Powszechnie przyjmuje się, że obecnie stawonogi – grupa obejmująca owady i krocionogi – fizycznie nie mogą osiągnąć tego rozmiaru, ponieważ poziom tlenu nie jest wystarczająco wysoki, aby ułatwić oddychanie, gdy są duże. Jednak ta skamielina pochodzi z okresu przed szczytem tlenu atmosferycznego w późnym karbonie i permie, kiedy stężenie tlenu w atmosferze wynosiło zaledwie 23 procent, czyli niewiele więcej niż dzisiejsze 21 procent. Wskazuje to, że wzrost stężenia tlenu może nie być jedynym czynnikiem pozwalającym stawonogom osiągnąć tak niewiarygodne rozmiary.

Badanie zostało opublikowane w „Journal of the Geological Society”.

Źródło: ZmianyNaZiemi.pl